

טלי (שרול) גורדון הי"ד

4.3.1996 – 15.9.1971

טלי, בת ברי ומרגלית, נולדה ב 1971 ביוהנסבורג, דרום אפריקה. טלי עלתה לישראל עם משפחתה בהיותה בת שש ואת שנותיה הראשונות בישראל בילתה בעיר ראשון לציון. לקראת המעבר לתיכון, עברה טלי עם משפחתה לגבעתיים והחלה ללמוד בתיכון על שם שמעון בן צבי.

טלי בלטה ביופייה ובכשרונותיה והצטיינה בכל תחומי הלימוד. תוך זמן קצר הפכה למרכז החיים החברתיים בבית ספרה.

בתום לימודיה בתיכון, התגייסה לצה"ל כמקפלת מצנחים, כשגולת הכותרת בשירות הייתה קבלת כנפי צניחה. בקורס הצניחה גם הכירה את חברה לחיים, רוס, אשר עמו חייתה בדירה משותפת ברמת גן במשך 4 שנים.

לאחר השירות הצבאי, החלה ללמוד באוניברסיטת תל אביב וגם שם הצטיינה. את התואר הראשון, במדע המדינה השלימה בהיותה בגיל 23 ומייד המשיכה בלימודי תואר שני, בחוג לתקשורת פוליטית.

טלי, בעלת תודעה פוליטית מפותחת, הייתה ממייסדי תנועת "דור שלם דורש שלום". בתוך עיסוקיה האינטנסיביים, הספיקה גם לטייל למזרח הרחוק, לארצות הברית ולאירופה.

טלי כבשה את לב כולם בכל מקום אליו הגיעה. בנוסף ליכולת האקדמית הגבוהה שהפגינה, יופייה, חוש ההומור המיוחד שלה וכושר הביטוי הפכוה מיד למקובלת ואהובה על כל הסובבים אותה. השפעתה הייתה גדולה על חוג ידידיה הקרובים והם ראו בה מודל לחיקוי.

ביום חג פורים, 4 למרץ 1996 טיילה טלי עם חברתה ענבר בדיזנגוף סנטר תל אביב. בארבע דקות לפני השעה ארבע אחר הצהריים, בעת שעברו במעבר החציה, אירע הפיגוע הקטלני. 13 בני אדם נהרגו ועשרות נפצעו. בין ההרוגים היו גם טלי וענבר.

טלי הייתה רק בת עשרים וארבע שנים וחצי במותה.

לאחר מותה, ייסדה אגודת ידידי האוניברסיטה קרנות למלגות הצטיינות על שמן של טלי וענבר. בחוג לקולנוע באוניברסיטת תל אביב הפיקו סרט בן 20 דקות על חייה של טלי. חברת "סמייל" בה עבדה טלי, נטעה חורשה על שמה בפארק רבין אשר במבואות ירושלים.

יהי זכרה ברוך.

ענבר עטיה הי"ד

4.3.1996 – 3.7.1973

ענבר, בתם של חרמונה ויעקב (איכא), אחות לאורית ולאסף, נולדה ברמת אפעל ביום ג' תמוז, התשל"ג (3.7.1973). ימי הולדתה הצעירים, עברו על ענבר בשכונת "רמת אפעל". את לימודיה התיכוניים למדה ב"תיכון המקיף יהוד".

משחר ילדותה לא החמיצה ענבר דבר, נוכחותה הורגשה בתחומים רבים. שש שנים פעלה ענבר בעקביות ומסירות בשבט צופים. במשך חמש שנים רקדה בלהקת המחול של ברכה צמח. ענבר בצעירותה אף נטלה חלק בסקציית השחייה של קריית אונו, וכשהותר לה על פי חוק לרכב על אופנוע - אף על התנסות זו לא ויתרה. משנרתמה לתחום מסוים גמעה ממנו בשקיקה עד תום, ללא ויתור עד אשר מוצה ... והכל. ענבר אהבה את החיים והחיים אהבוה. החיוניות העזה הזו והפעלתנות הבלתי פוסקת, כמו אמרה: "הזמן קצר ועלי לטעום בשפע ההיצע". החיים הטיבו עמה: בחיצוניותה בלטה ביופי שאינו שנוי במחלוקת, בכשרונה הרב לשלב בילויים ולימודים, לא על אלה ולא על אלה ויתרה, לשניהם נתנה מינון הולם.

בהגיע המועד להצטרף לשורות צה"ל, אך טבעי היה שתשרת ב"חיל המודיעין", שם הייתה לחיילת מצטיינת. בתום תקופת השירות הצבאי נסעה לטיול ארוך עם חברים אל המזרח הרחוק ואחר כך עם חברה לארצות הברית ומשם חזרה ארצה ללימודים אקדמיים באוניברסיטת תל אביב, בחוג לספרות עברית.

בערב חג הפורים, י"ג באדר, תשנ"ו (04.03.1996), טיילה ענבר בתל אביב עם חברתה, טלי גורדון. סמוך לשעה 16:00 אחר הצהריים פוצץ מחבל מתאבד מטען חבלה בעת שעבר במעבר חצייה ברחוב דיזינגוף פינת רחוב המלך ג'ורג' בתל אביב, בכניסה למרכז הקניות והבילוי לב דיזינגוף. בפיגוע נהרגו 13 בני אדם ו-100 איש נפצעו. בין ההרוגים היו ענבר וחברתה, טלי גורדון.

בת 22 היתה ענבר במותה. היא הובאה למנוחת עולמים בבית העלמין בקריית שאול בתל אביב. לאחר מותה הוקמו קרנות על שמה, "קרן ענבר" במרכז למורשת מודיעין במחנה גלילות - בכל שנה מעניקה הקרן מלגות עידוד לסטודנטים, לחוקרים ולאנשי מערכת הביטחון אשר עוסקים בחקר הטרור במטרה למצוא דרכים למגורו. כמו כן נוסדו שתי קרנות באוניברסיטת תל אביב על שמן של ענבר וטלי. הקרנות מעניקות מלגות לסטודנטים מצטיינים במדעי החברה והרוח.

לאחר מותה הופק סרט וידיאו על חייה של ענבר. הסרט מוקרן בטלוויזיה בימי הזיכרון ובאירועים שמתקיימים לזכרה.

יהי זכרה ברוך.